

Dolžnosti družnikov.

§. 8. Pravi in podporni udje so dolžni dosego družbinih namenov po moči pospeševati, pri družbinih zborih pričujoči biti in letnino plačevati, katero družba določi. Pravi udje so zlasti zavezani vdeleževati se dejanskih poskušanj, kakor je v §§. 2, 3 in 5 določeno.

Izstop iz družbe je vsaki čas prost. Taki udje pa, ki so pred izvrševanjem družbinih namenov podporo prejeli, jo morajo družbi povrniti. V posebnih okoliščinah je družbi na voljo dano tacega povračila ne zahtevati.

Družbin odbor.

§. 9. Družbini odbor šteje 5 udov: predsednika in čvetero odbornikov, kateri se na tri leta volijo. Odbor voli izmed odbornikov predsednikovega namestnika in tajnika.

Družbini odbor sprejema nove ude, izvršuje sklepe družbinih zborov, oskrbuje premoženje, vodi družbina opravila ter ravna sploh vse one zadeve, katere niso določeno izročene družbinemu zboru.

§. 10. Predsednik, ali če je ta zadržan, njegov namestnik, zastopa družbo navzunaj, sklicuje družbine zборе in v njih predseduje; izdeluje skupno s tajnikom zapisnike pri zborih in druga pisma ter je družbi odgovoren za to, da se sklepi izvršujejo in pravila spolnujejo.

§. 11. Odbor je sklepaven, ako sta razen predsednika še dva odbornika pričujoča. Pri sklepih določuje nadpolovična večina glasov.

Družbin zbor.

§. 12. Deležniki družbinega zbora so vsi udje. Predsednik mora zbor sklicati v prvih treh mesecih vsakega leta, sicer pa po potrebi tudi drugokrat, a tudi takrat, kedar zahteva četrtina družnikov.

Da so sklepi družbinega zbora veljavni, mora biti vsaj četrtina družnikov pričujoča. Pri sklepih določuje nadpolovična večina glasov, samo pri volitvah ne.

Opravila družbenega zbora.

§. 13. Opravila družbinega zbora so:

1. volitev odbora in častnih udov;
2. pregledovanje odborovega poročila in računa, ki ga ima odbor koncem vsakega leta dati; spreminjanje družbinih pravil, razsodba o predlogih družnikov;
3. določevanje doneskov, ki jih imajo družniki plačevati, in kako se imajo porabiti;
4. določevanje trtnih plemen, katera se imajo v poskusnih trtiščih zasaditi, in njih razdeljenje po vsem vinskem okraju; določevanje kleti, v katere se imajo plemenska vina oddajati in vršenje družbinih in očitnih poskušanj za poskušnjo;
5. sklepanje o nehanji družbe.

Pri sklepih o prenanjejanji družbinih pravil in o nehanji družbe mora biti vsaj tri četrtine udov pričujočih, da so ti sklepi veljavni.

Nehanje družbe.

§. 14. Če neha družba, pripade družbino premoženje, arhiv in bukvarnica, če jo je imela, podružnici kmetijske družbe v . . . . .

Nesrečna letošnja spomlad.

Pregovor sicer pravi, da ima sušec rep zaviti, al letos se je pokazalo, da ga ima tudi april. Gorek od konca, da je s prilizjenimi solnčnimi žarki privabil popke in cvet na dan, se je proti koncu kar čez noč zasukal in sicer tako, da smo mislili na kožuh.

Nasledki tega nenadnega mraza so strašni, posebno po Avstriji. Iz vseh dežel se sliši, da je posebno vse, kar je cvetelo, posebno vinska trta. Tudi po domovini naši je mraz pustil za sabo žalosten sled. Poroča se nam, da je krog Novega mesta, Metlike, Črnomlja in po vseh Dolenjskih nižavah vsled mraza 28. aprila sploh trtni cvet vničen; na Štajarskem se telegrafira „Slov. Gosp.“ iz Ljutomera, da so 29. aprila vse Slovenske gorice pozeble, kakor l. 1788. Telegram pristavi, da so isto leto le tisti še nekaj vina pridelali, ki so ozeblino po trtah potrgali, drugi nič. Ravno isti list poroča, da je 29. aprila mrzel veter po goricah okoli Maribora trtno cvetje nekoliko posmodil; 30. aprila pa je slana padla, ki je brž ko ne vinograde po nižavah (tedaj po spodnjem Štajarskem) poškovala.

Tako je razdrta nada vsaj na dobro vinsko letino; koliko je mraz sadju in drugim pridelkom škodoval, to se še ne vé; vendar se nadjamo, da zlasti sadje ni še popolnoma proč, ako ne trpi deževno in oblačno vreme še dolgo časa.

Naj pa naši bralci tudi zvedó, kako je z letino na Ogerskem. „Pet stopinj mraza v Pešti.“ — Ta telegrafično oznanjena vremenska novica je velike politične važnosti. Na Ogerskem je strašna denarna zadrega, zato je vse upanje bilo stavljeno na dobro letino. Zaostali davki se deloma ne morejo iztirjati in se morajo toraj popolnoma zbrisati iz davkarskih knjig, ali pa, če se siloma skušajo iztirjati, je nevarnost, da se ljudstvo kar v trumah uprè, kar se je nedavno v Novi Pešti pripetilo. Prizadevanje Kolomana Ghyczy-a, storiti konec ti revii, o kateri magjarski listi vedó toliko pripovedovati, bi zamoglo imeti le potem ugoden vspeh, če bi bila letina dobra. Al po poročilih iz Ogerskega je znano, da je že cveteča trta po mrazu strašno poškodovana in da se škoda zdaj še ne dá preceniti. Po vsem tem je pač lahko verjetno, kar pišejo časniki: „Povsod strah in groza!“

Tudi iz Carigrada na Turškem in iz Grškega se sliši, da je konec aprila snega padlo veliko in hud mraz nastal.

Jezikoslovne stvari.

„Ozir“, „oziroma“ ni predlog.

Nekateri so jeli zdaj samostavno besedo: ozir (Hinblick, Rücksicht) kar v nominativu rabiti za predlog ter pišejo na pr.: ozir lanske letine smemo reči, da itd. To ni po nikakem prav, kakor ni, ako bi kdo stavek: Laut Verordnung der h. Regierung ist die Haderneinfuhr verboten, poslovenil tako: Glas ukaza vis. vlade prepovedano je vvažati cunje; nego reči je tu: Z ozirom na lansko letino itd. po glasu ukaza itd. — Drugi zopet bi v istem primeru pisali oziroma, torej: oziroma lanske letine smemo itd. Niti to ni bolje, kakor bi se za nemški: seitens der Obrigkeit, namens der Gesellschafter, ne moglo reči: stranama gosposke, imenoma družabnikov i. t.

Prislov oziroma ima svojo pravico (zlasti v pisarniškem zlogu) samó kot namestnik nemškega: beziehungsweise, respective. Lahko bi se tedaj reklo: O lanski, oziroma predlanski letini veljá itd. — Še drug kdo pomaga si s tem, da zapiše na pr.: Oziroma na lansko letino smemo reči, — kar pa tudi ni piškavega oreha vredno, kajti med oziroma in predlogom na ni nikakoršne zveze.

Čas je bil tudi „Novicam“ oglasiti se zoper to napako novodobno (ali novošegno, kakor se pogostoma piše, — zakaj ne tudi: mladonožno!)